

o zboží, které dle obchodních zásad zahrnuto bývá též pod jednotné označení zemědělských produktů. Neprávem proto odvolací soud odmítl jednati o odvolání o tomto nároku 300 Kč převyšujícím, i bylo rekursu vyhověti tak, jak shora vysloveno.

Čís. 7265.

V knihovním řízení jsou oprávněni k rekursu pouze ti, kdož byli dotčeni ve svých knihovních právech a jimž bylo vzhledem k tomu doručeno knihovní usnesení. Neoprávněným doručením usnesení nebylo nabyto oprávnění k rekursu. Otázkou, zda výměna, zřízená na spoluvlastnický podíl, bude se dotýkati také práv jiného spoluvlastníka, nemůže se zabývati knihovní soud, nýbrž druhý spoluvlastník může se opřítí pořadem práva porušování práv ohledně svého spoluvlastnického podílu, není však oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl povolen knihovní vklad výměny.

(Rozh. ze dne 24. srpna 1927, R II 248/27.)

Knihovní soud povolil Anežce A-ové vklad práva doživotní a bezplatné výměny na polovici nemovitosti, náležející Boženě V-ové. K rekursu druhé spoluvlastnice Marie A-ové rekursní soud knihovní návrh zamítl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Anežky A-ové změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs Marie A-ové do usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Řízení ve věcech knihovních jest řízením nesporným a platí i pro ně předpis § 9 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., že právo stížnosti do soudních usnesení přísluší jenom osobám, jež byly jimi dotčeny ve svých právech. V knihovním řízení jsou to osoby, které musí býti podle § 123 knihovního zákona ze dne 25. července 1871, čís. 95 ř. zák. uvědoměny o vyřízení knihovních návrhů. Marii A-ové nepotřebovalo býti podle toho zákonného předpisu knihovní usnesení o vkladu výměny ve prospěch Anežky A-ové na polovici nemovitostí připsané Boženě V-ové doručeno, neboť její knihovní právo nebylo vkladem tím nijak dotčeno, ustanovení čís. 1 § 123 kn. zák., příkazující uvědomění všech osob, jichž knihovní práva byla odstoupena, zatížena, obmezena nebo zrušena, se na ni nevztahovalo, a uvědomění spoluvlastníků, jichž knihovní práva nejsou dotčena, zákon nenařizuje. Marie A-ová neměla jako pouhá spoluvlastnice práva na doručení onoho usnesení, a již její žádost za dodatečné jeho doručení měla býti zamítnuta jako zákonem neodůvodněná. Neoprávněným doručením onoho usnesení nenabyla ovšem práva na rekurs, nepřislušející jí po zákonu, proto musilo býti usnesení rekursního soudu, jenž jej k soudu přijal a příznivě vyřídil, změněno, rekurs byl dodatečně odmítnut a tak obnoveno usnesení prvního

soudu. S názorem, že povolení navrhovaného vkladu výměny, zahrnující v sobě také služebnost spolubydlení, brání předpisy §§ 829 a 833 obč. zák., poněvadž spolubydlením výměnkářky ve společném domku budou dotčena práva spoluvlastnice, a žádný spoluvlastník není oprávněn zřizovati bez souhlasu ostatních taková práva, nelze souhlasiti. Otázkou, zda lze zřízenou výměnu srovnati s právem spoluvlastnice domku na společnou držbu a správu domku, se knihovní soud nemohl a podle §§ 94 a 95 knih. zák. nesměl zabývatí. Knihovní vklad zatěžující jenom jednu ideelní polovici, nebude překážkou, by se vlastnice druhé ideelní polovice neopřela porušování svých práv onou výměnou, dojde-li k němu její uplatněním, kterouž možnost ovšem nutno připustiti, takový případný spor nemůže však býti rozřešen rekurssem proti knihovnímu vkladu výměny, pokud vkladem jest zatížena cizí ideelní polovice nemovitosti, nýbrž jenom pořadem práva. Doložiti dlužno, že odstupní smlouvou ze dne 22. listopadu 1926 byla výměna zřízena jako částečná úplata za odstoupení zatížené polovice domku, a že proto podle § 97 kn. zák. nebylo lze povolití sice vklad převodu práva vlastnického podle oné smlouvy, ale zamítnouti současně navržený vklad výměny, nýbrž musily býti buď povoleny neb zamítnuty oba vklady.

Čís. 7266.

Řád o zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Rozhodnutí o tom, zda opatření podle § 28 cís. nař. jest nutným, jest ponecháno volnému uvážení soudu.

Ustanovení § 46 cís. nař. nepředpisuje, že odporové řízení musí býti úplně nové a nesmí býti provedeno na podkladě řízení prvé stolice, nýbrž sborový soud předsevezme nová šetření jen tehdy, když to považuje za nutné.

Řízení o zbavení svéprávnosti jest ovládáno zásadou vyšetřovací.

Zásady § 29 cís. nař., že celé řízení o zbavení svéprávnosti musí býti prováděno v přítomnosti osoby, o niž jde, jest šetřiti z úřadu.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1927, R II 223/27.)

Soud prvé stolice zbavil Josefa K-a úplně svéprávnosti, protože bylo zjištěno, že trpí duševní chorobou (choromyslností), která ho činí nepřičetným a úplně neschopným, by spravoval své záležitosti. Proti tomuto usnesení podal Josef K. včas odpor a stížnost, ve které uplatňoval, že znalecký posudek Dra Z-a obsahuje nepřipustná, jinojazyčná a odborná slova laiku a soudci neznámá pro neznání § 215 tr. zák., že řízení nebylo provedeno podle zákona a nebylo dbáno předpisu §§ 28, 33 odst. 2, 18, 19 odst. 3 a § 29 nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. z., že jest zdrav a způsobilý, své věci spravovati. Jako přílohy odporu a stížnosti připojil pojednání a žalobu, ve kterých úplně nesouvisle vykládal různé věci, ani spolu ani s nynějším řízením nesouvisející, citoval všemožné zákony a různé osoby, obzvláště advokáty napadal